JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIV. ZATURDAG den 23sten APRIL 1836. N. 17.

KORTE LEVENSGESCHIEDENIS
VAN
LOUIS BRION,
Van de Orde der Verlossers, Opperbevelhebber der Columbiaansche Zeemagt, Kapitein Generaal des legers, enz

(HET VERVOLG VAN ONZE LAATSTE.

In het begin van January 1817 vorde BRION de tweepe expeditie van Aux Cayes, waar Bolivar aan boord was, naar Margaritha, en van daar naar Barcelona, van waar hy nog eenmaal beproefde, om door het nemen der hoofdstad, zich in eens meester te maken van het gansche Kapitein Generaalschap. Hy scheen niet wel ingelicht geweest te zyn aangaande de gezindheid der inwoners der hoofdstad, zoo min als van die van het gansche kustland. Hy vergiste zich in de tydrekening en dacht dat men nog 1810 enz. schreef, toen het moederland in de magt der Franschen was.— De ondervinding heeft hem zulks anders geleerd en hem getoond, hoezeer de gezindheid der hoofdstad veranderd was: want toen in 1818 een valsch gerucht in Caracas in omloop was, dat Morillo geslagen en gedood was, bevonden [illegible] alle aanzienlyke burgers van Caracas zich te La Guayra gereed, om zich naar Curaçao inteschepen; en toen de Independenten in 1821 binnen Caracas en La Guayra kwamen, vonden zy daar byna geene blanken meer. Men zie de jaargangen onzer Courant uit dien tyd.

Op den oever der rivier de Unare stiet Bolivar op het spaansche legerkorps, dat zyne bende terug sloeg en hem noodzaakte naar Barcelona terug te keren.

Hier vertoefde hy eenigen tyd, en toen hy de voortgangen van PIAR vernam, trok hy de Orenoco over en voegde zich by hem.

Bolivar het opperbevel van het leger van Guayana op zich genomen hebbende, deed de troepen, die onder PIAR hadden gediend, uit de stad Angostura verwyderen. PIAR, die onraad vermoedde, nam de vlugt, doch werd gevangen genomen en vóór een krygsraad aangeklaagd, als zich schuldig gemaakt te hebben aan insurbordinatie, door naar het opperbewind in de republiek gestaan te hebben; aan hoog verraad, door het plan gevormd te hebben, om in Venezuela een neger gouvernement daartestellen, even als dat van Haiti; en aan desertie, om dat hy zyn post had verlaten en gedeserteerd was. Deze krygsraad erkende hem als schuldig en veroordeelde hem ter dood.

Het was den 16 October dat dit doodvonnis volvoerd werd.

De troepen stonden geschaard op de Plaza de Armas te Angostura. PIAR uit zyne gevangenis geleid, wandelde met eene vaste stap tot in het midden van het vierkant, dat deze troepen vormden. Hy wenschte Bolivar nog eenmaal te mogen zien, doch zulks werd hem geweigerd.— Men wilde hem een doek voor de oogen binden, doch hy zeide dat hy niet bevreesd was, om den dood onder de oogen te zien. Toen men hier op aandrong, zeide hy: doet zoo als het U behaagt. Omtrent twintig geweren waren op hem aangelegd en toen hy het noodlottig woord hoorde, riep hy overluid: *viva la Patria!* Zyn lyk werd in een nabygelegen kapel begraven. Zyne weduwe, eene inboorling van Curaçao, die nog in leven is, genoot naderhand een pensioen van het gouvernement van Columbia.

Wy zyn niet genoegzaam ingelicht, om te kunnen beoordeelen of PIAR al of niet schuldig was. Wy zullen alleen die aanmerking maken dat, als hy werkelyk een neger gouvernement heeft willen daarstellen, hy zich kwalyk aan het hoofd van hetzelve zou staande gehouden hebben, daar hy de kleur had van een inboorling uit het zuiden van Spanje en niet bruiner was dan Bolivar of andere blanke bevelhebbers der Independenten.

Het spaansche manifest, dat hun beide vyandig is, wyl het PIAR wegens kerkroof en mishandeling van geestelyken betitelt met den naam van *el execrable Piar*, en BOLIVAR, wegens het doodschieten van 800 europesche Spanjaarden te La Guayra, [illegible] en wegens zyne herhaalde vlugt een lafaard noemt, laat zich over dit voorval aldus uit:—

"Nadat de hoofdstad van Guayana zich met zoo vele dapperheid en standvastigheid had verdedigd, als er maar zelden voorbeelden bestaan, en velen harer verdedigers den hongerdood gestorven waren, was de stad genoodzaakt zich overtegeven, doch byna alle inwoners den Koning getrouw blyvende, verlieten dezelve.

"Bolivar het geluk van Piar vernomen hebbende, verliet Barcelona en voegde zyne afdeeling by die van Piar, doch wist door eene kunstgreep dezen gevangen te nemen en volgens de formaliteiten eener legale sententie te vermoorden, om zoodoende zich in het bezit van het kommando over deszelfs troepen te stellen en de vruchten van deszelfs veldtogt inteoogsten."

Het jaar 1818 deed zich gunstig op.— Het leger der Independenten was versterkt door de engelsche hulpbende en van al het noodige voorzien. De Llaneros hadden hunne party omhelst en hun eene schoone ruitery toegevoegd. Zoo wel Nieuw Grenada als Venezuela lagen nu voor hen open.

Bolivar verkoos echter regtstreeks op Caracas aanterukken; en zich met Paez vereenigd hebbende, kwamen zy te Calabozo aan, welke plaats door Morillo, die naar het gebergte land terug trok, ontruimd was.

Terwyl wy hier de jaargang 1818 onzer Courant doorlezen, vinden wy een berigt van de vaste kust, vermeldende dat Morillo de vlakten verlatende 9000 paarden naar het gebergte land had medegevoerd, doch dat deze paarden eenige dagen daarna tot de Independenten waren overgeloopen.

De zaak zal zich waarschynelyk dus toegedragen hebben.

Men zal een middel geweten hebben, om zoo vele paarden in massa uit de vlakten in het gebergteland te dryven, en daar zynde in de valleyen te doen grazen. Dit zal eenige dagen geduurd hebben, tot dat op een zekeren nacht eenige paarden den terugtogt naar hunne vorige weide aannemende, de geheele hoop hen volgde, die door niemand meer konde gestuit worden.

Morillo was in het gebergteland terug getrokken, de veekudden, die de steden moesten spyzigen, in de magt des vyands latende; terwyl BRION de zeekusten geblokkeerd hield en de vaartuigen met proviand geladen weg nam. De zaak zag er zeer donker uit voor de Godos.

Er was een buitengewoon genie noodig om hen te redden, en deze vonden zy in Morillo. Deze bekwame man wist de tegenparty in het gebergte te lokken, waar zyne talryke kavallerie niets vermogte, en waar de geoefende spaansche infanterie het voordeel op hare zyde had; terwyl daarenboven Morillo naby zyne resoursen zynde, de tegenparty van de zyne had verwyderd.

Bolivar viel in den strik; en volgens het aangehaalde manifest, verloor hy 5000 man van de 8000 die hy by zich had. Had nu de zeemagt van BRION de operatien der spaansche zeemagt niet verlamd, dan had Morillo door de medewerking dezer zeemagt hen uit Guayana kunnen verdryven. Morillo dreef de tegenparty verre voor zich uit, doch werd door de Orenoco tegen gehouden. In een brief van BRION aan zyne bloedverwanten alhier, schreef hy: als Morillo het wagen durft de Orenoko over te trekken, dan ben ik verzekerd dat hy er nooit meer over zal terug trekken.

Bolivar herstelde weldra zyn verlies: deels door nieuwe versterkingen uit Engeland en deels door nieuwe wervingen in de llanos.

Morillo die by het openen van den veldtogt in 1819 den inval weder van denzelfden kant verwachtte, had het grootste gedeelte zyner magt in Venezuela te zamen getrokken; doch Bolivar trekt de Andos over, slaat den vyand te Bojaca en bevrydt het binnenland van Nieuw Grenada. Het kongres van Angostura verklaarde hierop de vereeniging van Venezuela, Nieuw Grenada en Quito tot een en dezelfden staat onder den naam van Columbia.

Korten tyd na dat Bolivar Bogota was binnen getrokken en Carthagena bedreigde, kregen wy hier te Curaçao verscheidene exemplaren van een curieus boekje dat te Carthagena gedrukt werd. Het was een herderlyke brief van den bisschop dier stad aan de geloovigen van zyn bisdom.— Hierin werd Bolivar uitgemaakt voor een godverzaker, die durfde zeggen: *no hai Dios!* Zyne benden waren heiligschenners, die kerken plunderden en de gewyde hostiën met voeten vertraden. "Zulke monsters konden op de aarde niet meer gedoogd worden; alle volkeren hadden zamengespannen, om den Koning van Spanje byte-

(*Vervolg op de vierde bladzyde.*)

BEKENDMAKING.

HET Gouvernement dezer kolonie gelezen hebbende eene by den Nederlandschen Consul te La Guaira, van het Ministerie van Buitenlandsche zaken der Republiek van Venezuela ontvangene nota, houdende mededeeling, dat het Gouvernement dier Republiek in derzelver havens geen vreemd vaartuig zal toelaten, hetwelk eenig der tot de factie behoord hebbende persoon of personen of die van de onderscheidene gedeelten der republiek zyn ontvlugt of naar vreemde landen gebannen geworden, derwaarts overvoert, het zy als passagier of wel tot de ekwipagie van het vaartuig zelve behoorende, ten zy dezelve daartoe een paspoort van het Departement van Binnenlandsche zaken der gemelde republiek zal of zullen hebben verkregen.

Zoo is het dat het vorenstaande by deze ter kennisse wordt gebragt van alle scheepsreders, schippers of wie zulks anders zoude mogen aangaan, ten einde zich te kunnen hoeden voor de pœnaliteiten die het Gouvernement van Venezuela daarop heeft gesteld of nog verder stellen moge; zullende de van dat Gouvernement verder nog ontvangene lysten der binnen het territoir der voormelde Republiek niet admissibele personen, op het bureau van den Heer Procureur des Konings alhier worden gedeponeerd en daarvan door de belanghebbenden, by de uitrusting hunner vaartuigen, visie kunnen genomen worden.

De Gezaghebber ad-interim van Curaçao en onderhoorige eilanden,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 April 1836.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 30 dezer, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 14½ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

OPROEPING.

VERMITS zekere MARIA ELEONORA GRAVAL, gewezen Slavin en laatstelyk toebehoord hebbende aan PEDRO PABLO GARCIA DEL CASTILLO, zich by rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber ad-interim dezer kolonie, heeft gewend ter bekoming van eenen legalen vrybrief, zoo wel voor haar als voor hare drie kinderen met namen MARIA JOSEFA, PEDRO NICOLAAS en NARCISSO SEBASTIANO; zoo is het dat de Heer Gezaghebber voormeld, na op het voorzeide rekwest en de daarby overgelegde bewyzen van vrydom, gehoord te hebben den Kolonialen Raad, die tot de uitreiking der verzochte vrybrieven heeft geadviseerd, goedgevonden heeft alvorens te doen oproepen, gelyk, namens Zyn HoogEd. Gestr. geschiedt by deze, al de genen die mogten vermeenen eenige pretentie op voornoemde MARIA ELEONORA GARCIA of kinderen MARIA JOSEFA, PEDRO NICOLAAS en NARCISSO SEBASTIANO te bezitten of zich daartegen te moeten verzetten, om van dezelve hunne pretentie of verzet ter Koloniale Secretary aanteekening te komen doen, uiterlyk binnen den tyd van drie weken, van heden afterekenen; zullende, by gebreke van dien, na verloop van dezen termyn, de brieven van vrydom aan dezelve worden uitgereikt.

Curaçao den 22 April 1836.
De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 22 April 1836.

ALZOO de navolgende personen zich by rekwesten aan den Gezaghebber ad-interim dezer kolonie vervoegd hebben met verzoek om te mogen verkrygen brieven van manumissie voor de hun in eigendom aankomende Slaven, te weten:

MARTINUS JOANNES NIEWINDT, voor den Slaaf ANTOIN;

J. H. SPECHT, voor de Slavin ANGELISTA en hare zuigeling EPHROSINE;

MATHIAS LEVY, voor zyne Slavin MARIA GEERTRUIDA, door de wandeling genaamd WILLEMINA GEERTRUIDA;

ADRIANA WEBB, Weduwe van GERARDUS DUYCKINCK, voor het Slaven meisje NENCY;

zoo is het dat de Gezaghebber ad-interim voormeld, na vooraf den Kolonialen Raad te hebben gehoord, goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken, en een iegelyk die eenig regt of pretentie op de genoemde Slaven mogt sustineren op te roepen, om binnen den tyd van *drie* weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de verzochte brieven van manumissie worden verleend.

De Koloniale Secretaris ad-interim,
H. KIKKERT.

POST-DIRECTIE TE CURAÇAO.

DAAR Zyner Majesteits oorlogs brik ZWALUW, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter zee A. J. TAM, op den 25 dezer de terug reis naar de Nederlanden zal aannemen, zoo wordt by deze bekend gemaakt dat er ter Koloniale Secretary een brieven zak, ter verzending met dat oorlogs vaartuig, zal worden opgemaakt, die den 24 te voren des namiddags te 3 ure precies zal gesloten worden.

Curaçao den 15 April 1836.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

POST-DIRECTIE TE CURAÇAO.

ZYNER Majesteits Korvet PALLAS, gekommandeerd door den Kapitein ter zee D. BUYS, op den 25 dezer van hier over de Eilanden St. Eustatius en St. Martin naar de kolonie Suriname zullende terugkeeren, zoo wordt by deze bekend gemaakt dat er ter Koloniale Secretary brieven zakken ter verzending met dat oorlogs vaartuig naar de opgemelde plaatsen zullen worden opgemaakt, die den 24 te voren des namiddags te 3 ure precies zullen gesloten worden.

Curaçao den 15 April 1836.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Dew. G. Duyckinck.
Maria Antonetta Machoro.
Juana Ato. Prio-
Federico Premira.
Oliana Fransisca Wafre.

Curaçao den 22 April 1836.
De Commis, belast met de opgemelde directie,
C. GORSIRA.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende, om byzondere redenen hem daartoe moverende, waarschuwt alle en een iegelyk alhier te lande wonende, geen krediet hoe ook genaamd, aan wie het ook zyn moge, op zyn naam te geven, dewyl hy geene der alzoo gemaakte schulden, anders dan door hem zelven aangegaan, zal betalen, noch eenige verkoopingen of kontrakten niet door hemzelven aangegaan, zal gestand doen.

Is. LOPEZ FONSECA.
Curaçao den 15 April 1836.

BEVALLEN

op 12 Maart jl. te Paramaribo, van een dochtertje, Mevrouw de Echtgenoote van den HoogEdelen Gestrengen Heer Mr. P. DE KANTER.

OVERLEDEN

op verleden Donderdag den 21 dezer, JAN JACOB, zoontje van den Heer J. H. BIUJON.

CURAÇAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—APRIL.

18.	..k Fanny, Deveylder,	Maracaybo
	..let Aurora, De Haseth,	St. Thomas
	— Dos Hermanos, Perez,	Coro
20.	..ot Esperanza, Moris,	Puerto Cabello
	..let Aurora, Jones,	dito
21.	— Gysbertha, De Brot,	Bonaire
	— Susanita, Martines,	Puerto Cabello
22.	..ot Diamante, Tineo,	dito
	..luche Maria Gregoria, Ocando,	Coro

UITGEKLAARD—APRIL.

16.	..luche Maria Gregoria, Ocando,
	..let Grand Maria, Ernst,
19.	— Juanita, Ramires,
	— Eagle, Briché,
21.	— Tres Hermanos, Torres,
22.	..ot Esperanza, Moris,
	..luche Maria Gregoria, Ocando,

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
APRIL 1836.

V. M. Vrydag den 1 te 5 u. 31 m. 's avonds.
L. K. Vrydag den 8 te 11 u. 25 m. 's morgens.
N. M. Vrydag den 15 te 6 u. 27 m. 's avonds.
E. K. Zaturdag den 23 te 10 u. 9 m. 's avonds.

Uiteenen brief van Puerto Cabello dd 19 dezer, vernemen wy dat op verleden Vrydag den 15den, aan boord van eene Noord Amerikaansche brik, de *Blackhawk*, naar Boston verzonden zyn: de Generaals BELUCHE en IBARRA en nog twee andere personen; en op den volgenden dag, aan boord van eene Engelsche brik, naar Liverpool, 10 personen, zoo kolonels als kapiteins. De Generaal Carabaño zat nog gevangen; en de Heer Lebel de Goda was onder borgtogt te La Guayra uit de gevangenis gelaten.

De naar Boston verzondenen zyn voor 8 jaren gebannen en zyn gegoede menschen, die in eene van alles wel voorziene en neriug doende plaats, met veel levensgemak hunne straf zullen kunnen uithouden; maar de ongelukkigen, die naar Liverpool gebannen zyn, behooren tot de armoedige klasse en zullen misschien op de plaats, waar zy moeten verblyven, geen vriend of maagd aantreffen, om hunne straf te lenigen. Men maakt de aanmerking, dat ware er eene gelegenheid naar Siberiën voorhanden, zy waarschynelyk aldaar zouden zyn verbannen geworden.

Er zyn verscheidene andere personen, zoo militairen als partikulieren en wel uitlandigen, die levenslang van het regtsgebied der republiek van Venezuela verbannen zyn; onder anderen de Generaal Justo Briceño en kolonel Mares, die hier zyn.— De laatste zegt men, heeft de 9 artikelen van voorwaarden aan den President Vargas geteekend.

In eene Courant van Caracas hebben wy vele redeneringen gelezen over het adres van Generaal Paez en wel zeer tegen het niet inwilligen van zyn verzoek. Men is zeer gebelgd dat het adres niet aan het kongres ingeleverd, maar achteruit is gehouden geworden, tot dat Generaal Paez de brieven van den President Vargas en van de Heeren Quintero en Briceño y Briceño, deze de President van den Senaat, de andere lid der kamer van vertegenwoordigers, zal ontvangen en daarop geantwoord hebben.

Volgens deze redeneringen zoude Generaal Paez aan den brenger dier brieven, den Heer Juan Nepomuceno Chaves, zyne verwondering over het achteruit houden van zyn adres te kennen gegeven en opgemerkt hebben, dat het hem zeer leed doet, dat de president der republiek zich bemoeit

in dergelyke zaken, welke hem de schyn van kwaadwilligheid geven en henhet karakter eens staatmans ontneemt. "'k heb" zeide hy "iets aan het gouvernemnt gevraagd, hetwelk ik als vereerend an het gouvernement en waardig de Venezolanen beschouwt. Ik heb my vooraf wel bedacht. Weigert het zoo men wil maar waarom vordert men, dat ik myn verzoek intrekke? Gy noch uwe vrienden kennen Caracas. Op ditzelfde oogenblik zyt gy er reeds het onderwerp der Couranten. Hoe! zouden wy, die ons leven gewaagd hebben, geen gebruik mogen maken der regten, welke het 193ste artikel der constitutie ons geeft? Keer van uwe dwaling terug!— De constitutie kan niet verdedigd worden dan door zich zelve. Om Venezuela te regeren is het noodig, dat men allen hoore, die deel willen nemen in de publieke zaken. Wy allen zyn slechts weinigen; en hoe zou men met zeer weinigen, uit die weinigen willen regeren? Het dekreet der uitvoerende magt van den 21 heeft geen byval in de republiek erlangd. Al de genen, die redeneren kunnen, verfoeijen het als onbestaanbaar met de constitutie. Het land zal ten onder gaan, want het is de constitutie alleen, die het kan ophouden."

De Generaal Paez heeft een schriftelyk antwoord aan die Heeren gezonden; doch het schynt, dat de redactie in Caracas met dat antwoord niet genoegzaam bekend was, om hetzelve in deszelfs geheel medetedeelen. Wy nemen letterlyk eene redenering dier Courant over.

"Des Vrydags morgen (den 1 April) ontving de noodlottige Mercurius der wreedaardigen het antwoord. Paez antwoordt Briceño op een zeer ernstigen, laconiesch en harden toon; den President in eerbiedige uitdrukkingen, doch weigerde stelligly zyn verzoek intetrekken. *Excelentisimo Señor!* Is het mogelyk dat Uwe Excellentie er in belang kan stellen, dat zoodanige vaderlandslievende en grootmoedige gevoelens onbekend blyven? Is Uwe Excellentie veranderd in .... Wy zullen geen gezag hier aanvoeren. Onze zaak is die van het menschdom, waaronder het slecht bestierde volk van Venezuela begrepen is. Wy zullen ons verwyderen en met onze gevoelens en met woorden zoo van de auteuren van het monsterachtige dekreet als van de zamenzweerders van 8 July. De zaak der goedertierenheid moet zich op eene edele en liberale wyze ophouden."

Uit deze redenering eens redacteurs in Caracas, is men instaat eene gevolgtrekking te maken, dat men er niet zeer tevreden is met de zoogenaamde amnestie van den 21 Maart.

Wy hebben eenige Engelsche Couranten tot den 15 February ll. doorgelezen, doch zeer weinig belangryk staatkundig nieuws in dezelve gevonden.

Er hebben den 16 en 17 January gevechten plaats gehad tusschen de troepen van de Koningin van Spanje en de Carlisten in de bergachtige streken van Navarre, doch er heerschte zulk eene digte mist, dat de troepen elkander nauwelyks konden zien, en waren bevreesd op vrienden in plaats van op vyanden te schieten.

De Carlisten hebben eenige Engelschen, die zy gevangen hadden genomen, doen doodschieten, waarop de bevelhebber der troepen van de Koningin eenige Carlisten insgelyks heeft doen fusileren; zoo dat thans weder, even als vóór der Engelschen tusschenkomst, den oorlog ter dood wordt gevoerd.

In Catalonien hebben de Cristinos op de Carlisten een fort genomen, genaamd L' Hem, dat op eene steile rots is gelegen. De Carlisten in hetzelve werden terstond gedood.

De aanspraak des Konings van Engeland was zoo spoedig te Parys, dat dezelve in de Couranten gelezen werd een dag daarna op hetzelfde uur, dat dezelve was gedaan geworden.

Na het houden dier aanspraak had een parlements lid den minister te kennen gegeven, dat het hem leed deed van in dezelve niets gevonden te hebben aangaande de beslissing der belgische hollandsche kwestie, daar het wenschelyk ware dat deze zaak geëindigd wierd. Hierop kwam geen antwoord van wege den minister.

Het schynt uit verscheidene daadzaken dat de Koningin van Spanje krachtdadig door Engeland met oorlogsbehoeften wordt bygestaan.

De Parysche berigten in de Engelsche Couranten loopen tot den 13 February.— Zy behelzen het zamenstellen van een nieuw ministerie, waarin men toen als nog niet geslaagd heeft. De namen der vermoedelyke nieuwe ministers worden in het *Journal de Paris* opgegeven, als:

Graaf Molé—President en Minister van Justitie.

De Heer Thiers—Minister voor de buitenlandsche zaken.

De Heer Montavilet—Minister voor de binnenlandsche zaken.

De Heer Humann—Minister van Finantien.

De Heer Sauzet—Minister voor het publiek onderwys.

De Heer Passy—Minister voor den Koophandel.

Maarschalk Maison—Minister van Oorlog.

De Heer Duperre—Minister van Marine.

Op den 13 February waren Fieschi, Morey, Pepin, Boireau en Bescher, allen medepligtigen in den moord met het helsche werktuig, voor de laatste maal vóór het hof gebragt; en het schynt uit het berigt des rapporteurs van de *Morning Herald*, dat Boireau en Bescher de doodstraf zouden ontgaan; maar dat Fieschi, Morey en Pepin dien avond by toortslicht zouden geguillotineerd worden. De rapporteur sloot zyn berigt met te zeggen "dat de gansche *garde municipale à pied et à cheval*, op dit oogenblik, onder orders en al de troepen, uitmakende het garnizoen van Parys, geconsigneerd zyn, aangezien er mogelykheid bestaat, dat de veroordeelde gevangenen heden avond by toortslicht geëxecuteerd zullen worden."

Er zyn berigten alhier uit Amsterdam ontvangen tot de dagteekening van den 26 February jl. Zy behelzen onder anderen, dat er Ambassadeurs door de Fransche en Engelsche gouvernementen aan het hof van Nederland benoemd waren.

Z. K. H Prins Willem Frederik Hendrik, zou in deze maand aan boord van Z. M. Fregat *Bellona*, naar Noorwegen en in het najaar naar de Oost vertrekken. Eenige personen, die in het oproer van July verleden jaar, te Amsterdam, schuldig bevonden werden, waren veroordeeld en op het schavot ten toon gesteld; en de Burgermeester dier stad, had de benoeming eener commissie verzocht, om zyn gehouden gedrag in die gebeurtenis te onderzoeken, welk verzoek van de hand gewezen werd; doch daarop zyn ontslag verzocht hebbende, werd hem zulks dadelyk toegestaan.

Zoo als reeds bekend is zyn er verscheidene walvischvaarders tusschen de ysbanken op de kust van Groenland geraakt, welke daar het akeligste lot verbeidt. Op het vernemen dier tyding, heeft er in Engeland terstond eene byeenkomst plaats gehad, om maatregelen te beramen, hoedanig deze ongelukkige landgenooten te helpen. Er is ten dien einde eene nieuwe uitrusting gescheidt onder Kapitein Ros, bekend door zyne poolreizen. De laatste berigten dezer zeevaarder is zyne aankomst aan de Orkney eilanden.

Schrandere vond van Louis Brion, om zich uit een groot gevaar te redden.

Meest alle mannen, die groote en gewaagde ondernemingen hebben volvoerd, wisten zich in tyden van onvoorzien gevaar door tegenwoordigheid van geest te redden. Men denke hier aan De Ruiter, die het verdek van zyn vaartuig met boter besmeerde en den overspringenden vyand deed uitglyden; eene dergelyke vlugheid van geest toonde ook Brion in tyden van onvoorziene rampen en dreigende gevaren, zoo als uit het volgende voorval blykt:

Tegen het einde van 1816 toen Bolivar te Haiti was en aldaar eene nieuwe uitrusting gereed maakte, was Brion kruizende op de zuidkust van Cuba, waar hy spaansche pryzen nam en naar Margaritha opzond, terwyl hy de gevangenen by zich aan boord behield. Doch hier werd hy door een storm overvallen, die zyne vaartuigen verstrooide en zyn vlagschip op een der menigvuldige reven van het eiland Pinos verbryselde. Het scheepsvolk redde zich aan wal op het Pinos eiland, doch hier bedreigde hen een nieuw gevaar. Dit eiland werd door visschers bewoond, welke, zoo zy hadden bemerkt, dat het gestrandde vaartuig den Independenten toebehoorde en spaansche gevangenen aan boord had gehad, niet zouden nagelaten hebben zulks terstond te melden aan den Gouverneur van Batabano, eene groote stad op de zuidkust van Cuba; en de Gouverneur zou ook niet nagelaten hebben eene gewapende magt naar het eiland Pinos aftezenden.— Brion bragt daarom zyn scheepsvolk onder het oog dat, zoo zy in de handen der Spanjaarden vielen, zy terstond allen ter dood zouden gebragt worden; hy haalde aan verscheidene zulke voorbeelden aangaande de Independente kapers. Zy moesten zich dan voor Engelschen uitgeven en stiptelyk de orders volgen, die hy hen zoude voorschryven. De Engelschen of Amerikanen, die zich onder hem bevonden, werden als sloeproeijers gegeven aan een hunner, die, als een britsch zeeofficier verkleed, de overbrenger was van een' brief naar de kust van Cuba, luidende aldus: "Dat daar Zyne Brittannische Majesteits schip van oorlog The Wilberforce, kapitein Brown, het ongeluk gehad heeft op de reven van Pinos te stranden, gemelde kapitein in naam van Z. Brittannische Majesteit, Zyne Excellentie den Gouverneur van Batabano bystand verzocht, om de schipbreukelingen naar de kust van Cuba overtebrengen; zullende alle kosten door gemelden kapitein gedragen worden." Deze kommissie werd wonderlyk wel volbragt. Er verschenen weldra op Pinos verscheidene bongos, die de schipbreukelingen aan boord namen, alsmede eenige koperen stukjes geschut en andere voorwerpen van waarde, die intusschen opgevischt waren door hulp van visschers, die zich verbeelden dat de schipbreukelingen Engelschen waren.

De afdeeling, die de gevangenen, welke voor het oog der visschers verborgen waren, bewaakt had, kwam het laatst aan boord der bongos, latende deze gevangenen by hun vertrek in vryheid. De bongos wilden naar Cuba stevenen, doch waren gedwongen naar Jamaika te sturen.— Daar gekomen zynde, betaalde Brion hen naar behooren en gaf hun tevens een brief aan den spaanschen Gouverneur, hem bedankende voor zyne bewezene diensten.— Deze brief was onderteekend *Luis Brion, Almirante, &c.* Toen de spaansche Gouverneur deze onderteekening las, waren het de vloekwoorden: *Carajo el Almirante Brion!* de eersten die hem werktuigelyk van de lippen vloeiden; hetwelke hier in de zin voorkomt, als: "ik verwensch den zich noemenden Admiraal Brion naar den afgrond der hel!"

(*Vervolg van de eerste bladzyde.*)

staan ten einde hen te vernielen. Te dien einde lag er reeds eene vloot zeilree in Engeland, Frankryk, Holland, Zwitserland, (zekerlyk op den kruin der Alpen) Rusland, enz."

Om zyne geloovigen tot getrouwheid aan den Koning te bewegen, herinnerde hy hen de weldaden, die zy van de koningen van Spanje ontvangen hadden. Onder anderen zeide hy: "hebt gy ook niet al uw vee aan die koningen te danken? Deze waren in uw land niet, maar zyn er door de koningen van Spanje derwaarts gezonden, als: paarden. koeijen, schapen, varkens, ezels, (de bisschop was kort te voren door den koning derwaarts gezonden,) kabrieten, enz."

Wy vergeleken toenmaals dezen rondgaanden brief by dien van den bisschop van Fernambuco, gedurende den oorlog tusschen Portugal en Nederland, waarin hy de Godheid zoekende te bewegen de Portugesen tegen de Hollanders bytestaan, onder anderen zegt: "Heere denk maar eens hoe die ketters uwe moeder by de haren door de modder hebben gesleept!"— Misschien was zulks door baldadig krygsvolk aan een Maria beeld gepleegd.

Uit gemelde circulaire van den bisschop van Carthagena, zoo wel als uit verscheidene anderen van dien aard, welke van tyd tot tyd tot ons hier zyn toegekomen, blykt het dat de geestelykheid in Spaansch Amerika gedurende deze revolutie oorlog zich als werktuig der spaansche politiek heeft laten gebruiken, om hare tegenparty te beliegen en te belasteren.

Om aan dezen laster den glimp van waarheid te geven, deed zy openbare gebeden, ten einde de goddelyke barmhartigheid interoepen, om het gansche volk niet te straffen voor deze gepleegde heiligschennis.

Ditzelfde kunstmiddel, dat zoo krachtig werkt op de lage volksklasse, heeft de geestelykheid in Spanje, Portugal en Italien ook gebezigd, na dat aldaar de konstitutionelen ten onder gebragt waren.

Geen wonder: volgens de leer der Jezuiten wordt het middel door het doel geheiligd. De laster was hier het middel om het koninklyke gezag te handhaven, die hechte steun van Gods heilige kerk, en by gevolg was dezelve niet zondig.

De zeemagt onder Brion had sedert hare terugkomst van Guayana in de Golf van Mexico gekruisd en vele ryke pryzen van de Spanjaarden genomen. Doch daar vele vaartuigen onder de vlag van Venezuela zeeroovery pleegden, en Brion vreesde, dat deze vlag hierdoor in een slechten naam zou komen, zoo spande hy alle krachten in dat vaartuigen, die geene wettige commissien hadden, genomen en gestraft werden.

Wyl in de jaren 1818 en 1819 het leger der Independenten de zeekusten niet naderde, zoo konde er geene medewerking met de zeemagt onder Brion plaats hebben. Hy moest zich derhalve bepalen met de kusten te verontrusten en de aandacht des vyands aftewenden. By deze gelegenheid had hy ontmoetingen met het spaansche eskader, doch daar dit eskader hem niet durfde aantasten en Brion ook het gevecht met 'svyands zwaardere schepen ontweek, zoo bepaalden zich deze ontmoetingen by schermutselingen.

In 1819 zettede hy te Barcelona een korps engelsche troepen aan land. Dit korps trok op Cumana aan, doch toen het een aanval op het kasteel deed, dat op eene hoogte ligt, die met fakkeldistels is begroeid, ondervonden de engelsche makambas, welke vreesselyke palisaden de kadoesjes zyn; de aanval mislukte en het korps scheepte zich weer in voor Margaritha.

Na de bevryding van het binnenland van Nieuw Grenada, kreeg Brion eene gewigtiger taak, namelyk om de gemeenschap tusschen zyn eskader en het bevrydende leger te openen en hetzelve in den aanval op de versterkte zeeplaatsen behulpzaam te zyn. Tot dit einde voerde Brion een legerkorps groot 1200 man, uit Ieren bestaande, van Margaritha naar Rio de la Hacha, welke plaats den 12 Maart 1820 in bezit werd genomen. Doch toen gemeld korps tegen St. Martha zou ageren, eischte hetzelve eerst de betaling der achterstallige soldy; en daar men deze niet op staande voet kon geven, werden zy oproerig, zoo dat men genoodzaakt was Rio de la Hacha weder te ontruimen en de Ieren naar Jamaika overtebrengen. Niettegenstaande dit ongeval poogde Brion zyn doel te bereiken door zich van den mond der Magdalena meester te maken.

De vyand had op deze rivier eene talryke flotielje uit flecheras bestaande, die op rivieren en kalme waters, zoo veel vooruit hebben boven andere vaartuigen. Te Carthagena, niet ver van deze rivier, lagen zwaardere oorlogsvaartuigen, en 'svyands landmagt op den oever was tamelyk sterk. Na verscheidene gevechten gelukte het Brion deze flotielje te vernielen en te Savanille, een dorp naby den mond der rivier gelegen en dat door eene battery gedekt werd, te landen, en van hetzelve zoo wel als van andere plaatsjes aan de beneden Magdalena bezit te nemen; hierdoor isoleerde hy de vesting Carthagena en opende zyne gemeenschap met de landmagt die langs de rivier kwam afzakken.

St. Martha, de stapelplaats van het handel verkeer met het binnenland van Nieuw Grenada, lag nu aan de beurt om aangevallen te worden.

Het bezit van het meer Ziénega, was van het hoogste belang tot het doen der operatien op die stad, die door een korps van 2000 man gedekt werd. Brion forceerde den ingang van dit meer en geraakte er met eene afdeeling flecheras binnen; hierdoor kon men de zeebatteryen der stad in den rug aantasten.

Den 11 November had de gekombineerde aanval der Columbiaansche land en zeemagt op die stad plaats, welke na een bloedig gevecht werd genomen. De buit was zeer groot; behalve vele krygsvoorraad, vond men 175 stukken geschut op de batteryen der Ziénega en der stad, en eenige kleine vaartuigen in de haven.

Het moralische verlies des vyands, was door deze overwinning nog grooter dan het materieele, daar weldra, de gansche zeekust van het onder koningryk, behalve Carthagena, zich voor Columbia verklaarde.

Wanneer eens in latere tyden in Columbia een Helmers optreedt, om de daden der voorvaders, als verlossers van het vaderland, te bezingen, dan zal zekerlyk in die gezangen het dichterlyk ideé voorkomen, dat, zoo lang de Orenoco en de Magdalena van den top der Andos naar de Atlantische en West-Indische zeeën zullen voortstroomen, het dankbaar vaderland den naam van Brion niet zal vergeten.

Carthagena werd in staat van blokkade verklaard en Brion deed eene oproeping aan de ingezetenen dezer stad, hen herinnerende aan hunne vermoorde landgenoten door Morillo en hun aanmanende, om hunne krachten by de zyne te voegen, om tot verlossing der stad mede te werken.

De wapenstilstand, die den 29 November tusschen Bolivar en Morillo werd gesloten, deed de krygsondernemingen staken.

By de hernieuwing der vyandelykheden, waren de strydkrachten der Columbianen, die van het oosten, zuiden en westen aanrukten, tegen de kustlanden van Venezuela gerigt. Het korps troepen van St. Martha wel door de zeemagt van Brion naar Maracaibo overgevoerd, welke stad met de fortres San Carlos, kort te voren zich voor Columbia had verklaard. Dit legerkorps het lagen overstekende, rukte op Coro aan, eene stad, die sedert het begin der onlusten in Columbia, het oude stelsel was getrouw gebleven en verscheidene aanvallen der Independenten had afgeslagen. By de nadering de Columbianen verlieten alle aanzienlyke ingezetenen deze stad. Vyf honderd hunner zag men te Curaçao, met wat vervoerbaar was, aankomen; en toen de Columbianen er den 11 Mei binnen trokken, vonden zy er slechts weinige menschen en wel der laagste volksklasse.

De gansche spaansche krygsmagt in Venezuela was nog tien duizend man sterk en hunne hoofdmagt was in de vlakte van Carabobo byeen getrokken, om aldaar het leger der Columbianen, dat van de oevers der Apure in aanmarsch was, het hoofd te bieden

Een ander korps Columbiaansche troepen was in aantogt tegen de hoofdstad Caracas, waar de Kapitein Generaal van Venezuela, Don Ramon Correa, een aanzienlyk korps troepen had, om deze stad en tevens de flank en rug van het hoofdleger te dekken. By het eindigen van den stilstand van wapenen dacht de Kapitein Generaal zich door biegt en communie te moeten voorbereiden, alvorens de krygsverrigtingen aantevangen. Hy was hiermede bezig, toen de tyding kwam dat de vyand de stad naderde; alhoewel men hem aanraadde, om met zyne krygsmagt uittetrekken en zulke passen te bezetten, die den toegang tot de stad verleenden, trok hy echter niet eerder uit, dan toen hy al zyne oefeningen van devotie voleindigd had.

Doch toen was de vyand niet alleen meester van alle toegangen tot de stad, maar omsingelde zelfs het spaansche legerkorps. Correa zag geene andere kans om te ontkomen, dan zyne magt te ontbinden en te zeggen dat ieder voor zich zelven, naar een goed heenkomen moest zoeken. De vyand trok den 14 Juny de hoofdstad binnen, waar hy een ryken voorraad van krygsbehoeften vond.

Ooggetuigen hiervan te Curaçao aangekomen, hebben deze gebeurtenis verhaald. Men zie Curaçaosche Courant 4 Augustus 1821.

De spaansche opperbevelhebber La Torre was genoodzaakt, ten einde de flank en rug van zyn leger te dekken, eene sterke divisie aftezenden, om de hoofdstad weer te hernemen, doch zyne magt werd hierdoor verzwakt; en dit zal wel medegewerkt hebben tot het verlies van den veldslag van Carabobo op den 24 Juny daaropvolgende.

Door deze nederlaag werden de Spanjaarden geheel uit het binnenland verdreven en Curaçao werd de toevlugt van meer dan twee duizend der aanzienlykste uitgewekenen. Cumana en Carthagena kapituleerden weldra; en van de gansche uitgestrekte zeekust in Columbia, bleef de vyand niets over dan Puerto Cabello.

Het kongres te Cucuta dat berekende dat Puerto Cabello insgelyks spoedig moest bezwyken en dat het bygevolg de diensten van Brion niet meer zou noodig hebben, nam den 21 October 1821 het volgende besluit:

Om het opperbevelhebberschap over de zeemagt afteschaffen; om den Admiraal te bedanken voor de diensten, die hy Columbia in de gevaarvolle doch roemryke tyden der revolutie bewezen had; en hem eene eere sabel aantebieden, als een bewys der nationale erkentelykheid.

Hadde het kongres te Cucuta echter geweten dat ten dage hetzelve dit besluit nam, de Admiraal niet meer bestond, dan hadde hetzelve zekerlyk dit besluit niet uitgevaardigd en zich daardoor den blaam niet op den hals gehaald om, ten tyde dat men berekende zyne verdiensten niet meer noodig te hebben, hem van zynen rang te berooven.

(*Het vervolg hierna.*)

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 76. De prys derzelve is f 12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.